

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ

Ч. 2.

ЛЮТИЙ

1950

Наша програма...

В попередньому числі, що вийшло після восьмимісячної перерви, ми намагалися розказати Вам про новини, що сталися в нашому пластовому світі в часі, коли ми не бачились. Ми хотіли нав'язати з Вами знову перервані нитки зв'язку, подати Вам до відома найважливіші події в пластовому житті. Голова ГПС назвав зв'язок „нашою черговою пробою“. Ми сказали б, що це перша проба — після розпорошення, що його принесли нам останні місяці.

Від виконання нами цієї першої проби залежатиме в великій мірі будучність нашого Пластового Руху. І тому — виконанню цієї проби зв'язку присвячувати хочемо пильну увагу на сторінках нашого журналу. Тільки тоді, коли будемо якнайбільше про себе і про наші чергові завдання знати, коли призвичаїмося про себе і про свою роботу давати знати, куди треба, і коли будемо взаємно одні одними і нашою працею цікавитись — аж тоді матимемо право вважати себе суцільною організацією, що знає облік своїм силам; бо знати власні засоби — це перше завдання у кожній роботі.

Зміст числа:

	стор.
Наша програма...	1
А. Фіголь, Що і як?	2
<u>Пластова активність</u>	4
Наказ ГПС	4
А. М. Чим пластуни сильні?	5
<u>Тримаємо зв'язок</u>	7
О. Бойчук. Пл. Провід	8
Плекаймо дружній зв'язок	12
Родина чи скавтування	13
І. В. М. Ще раз Тодом	13
<u>Господарча стор. і інше</u>	14
В. Слон. Пл. заробіток	15
(піа) Про пл. гербові марки	16

Але сьогодні хочемо звернути Вашу увагу на друге, неменше важливе завдання, що стоїть перед нами. Ми кінчаємо наш черговий етап мандрівки. Перелік стану в Німеччині на 1. січня 1950 р. виказує всього 892 пластуни і пластунок. В порівнянні зі станом на 1. січня 1948 р. (4917) виходить, що вже 82% наших членів є на нових місцях поселення, у змінених умовах. Отже пора вже почати плянову пластову працю — вправді пристосовану до нових умовин в різних країнах, але вірну нашим пластовим ідеалам і нашій пластовій, майже сороклітній традиції.

Основою нашої праці була й завжди мусить бути виховна праця. І коли в останніх місяцях на перше місце вибилася пластова господарча праця, то це не тому, що вона мала б бути тепер найважливішою, а тому, що, ніде правди діти, ми занедбали децю нашу виховну ділянку. Сталося це частинно в наслідок сторонніх умовин (психоза виїзду, розпорошення, важкі умовини на місцях нового поселення, тощо), а частинно таки завдяки послабленню нашого давнішого темпа праці. Це була безперечно хиба, яку треба нам якнайскоріше направити.

Постановляємо, — не послаблюючи праці у господарчому секторі, в якому тільки мусимо ще глибше засвоїти пластові методи дії, — всю увагу присвятити по жвавленню й поглибленню виховної праці. Це наше чергове, поруч зв'язку, і незвичайно спішне завдання. Кличемо всіх до чергового бою: За виховну справу!

Сторінки Молодого Життя призначаємо в найближчих числах цим двом нашим завданням — зв'язковій і виховній справі. Цій останній покищо у формі напрямних і дискусійних статей. А як тільки засоби й співпраця друзів—практиків дозволять, почнемо видавати окремі додатки для новацтва. Може, це вдасться вже з наступним подвійним великоднім числом.

Молоде Життя.

ЩО І ЯК?

„...нишпоримо за українськими дітьми!...“

(ст. пл. Ліда Палій)

„...лиш строго підібране членство, лиш дисципліноване, точне поступвання, лиш елітарний принцип може зберегти нашу пластову організацію...“

(ст. пл. І. Головінський)

Цим двом уривкам з багатой кореспонденції і дописів наших друзів хочемо присвятити декілька дальших міркувань. Вони характеризують дуже добре ту частину змісту (що?) і методи (як?) нашої праці, які під сучасний мент найважливіші.

На перший погляд їхнє зіставлення виглядає на деяку противорічність. „Нишпоримо...“ — значить: вишукуємо і втягаємо в наші ряди кожну українську дитину, тобто: „ідемо на масівку“. А, з другої сторони, допускаємо до нашого круга тільки вибраних, — отже стоїмо на елітарному принципі.

Противорічність тільки сповидна, бо:

Основне завдання Пластового Руху закордоном — це збереження української дитини для України! Для тієї цілі ми готові посвятити усі деталі нашого зовнішнього оформлення, якщо в нових умовах

їх не вдасться нам повністю за-
тримати.

Пластову виховну роботу се-
ред української молоді закордоном
ми провадитимемо без огляду на
те, чи вдасться нам забезпечити в
міжнародньому масштабі форми
українського скавтіну, чи будемо
змушені шукати інших форм зов-
нішніх виявів діяльності Пла-
стового Руху.

Виховна праця Пласту — це та
осередня проблема, довкруги якої
кружлятимуть і на яку мусять зо-
середжуватися всі наші думки і
починання. Все інше — це тільки
справа добору доцільних засобів,
форм чи тактичних потягнень. —
Для нас поза всяким сумнівом, що
пластове виховання української
дитини ніяк не послаблює варто-
сти тієї дитини як пізнішого до-
зрілого громадянина даної держа-
ви. Навпаки! Воно робить її ще
більш повноцінним членом в но-
во-прибраній батьківщині.

Тож справді наше ударне гасло
нинішнього дня: **нишпорити за
українськими дітьми!** І піклува-
тись зарівно тими, які щойно приїхали, як теж і тими, яких батьки вже
давно поселилися в даній країні. І у підшукуванні та приєднуванні тих
дітей ми масова організація! — Немає ніяких різниць — класових, ре-
лігійних, політичних чи інших групових, — які б унеможлилювали ук-
раїнській дитині вступ до новацького роя чи пластового гуртка.

Але впродовж виховної праці кожний пластун сам собі ставить щораз
то більші вимоги, щоб наблизитися до способу життя згідного з пласто-
вим законом і присягою — і або він їм відповідає, тоді залишається в на-
шому гурті, або він не здібний дотримати їх, тоді мусить залишити наші
ряди.

В цій одинокій вимозі: в наших рядах можуть залишитися тільки
ті, які хочуть і зуміють жити по-пластовому, саме і корениться елі-
тарність Пласту.

Що на конечність: спрямувати всю нашу енергію на виховну пра-
цю серед української молоді закордоном і на потребу **придержуватися
елітарного принципу** внутрі нашої організації — звертають увагу пред-
ставники старшого пластунства — це доказ, що серед генерації, яка в
найближчому майбутньому перейме провід і відповідальність за дальшу
долю Пластового Руху, живе глибоке і правильне відчуття пекучих по-
треб дня і основних принципів нашої організації.

Вся увага новакові...!

Атанас Фіголь

Готуємось до таборів і мандрівок!

(Наказ ГПС)

Крайня пора подумати вже сьогодні про сталі й мандрівні табори на найближче літо.

Проводи усіх ступенів подбають про плянове і доцільне проведення акції—Булави дадуть потрібні виконні постанови.

Кожний пластун повинен взяти участь бодай в одній кількадеммій мандрівці чи зустрічі з іншими друзями,

Але відбувати табори і мандрівки давно вже перестало бути якимсь особливим привілеєм пластунів чи скавтів... Нас наслідують і від нас перебрали і перебирають чимало зовнішніх виявів і форм. — Від усіх інших відрізняє нас

наше глибоке внутрішнє життя!

У ньому джерело нашої сили!!!

Тому всі табори підготовляйте дуже дбайливо. Відкиньте всі зайві зовнішні ефекти. До нашої пластунської ватри не допускайте глядачів, що шукають у ній театральних переживань. Наймолодшим друзям дайте хоч в одну хвилину пережити правдиву глибоку ідею нашого Руху, а вони залишаться вірними їй назавжди!

Готуйтеся у мандри і до таборів!

Нам доля дала змогу пізнати світ, щоб багатий досвід і твердий характер принести з мандрівок чужиною далекою і віддати Його на службу Вітчизні дорогій!

Постій, на чужині — лютий 1950.

С К О Б!

Головна Пластова Старшина

(піа) „Пластовий дух не переводиться! Ось послухайте, що мені пишуть“, — каже референтка ст. пл-ок при БКПл-ок. . . „В найближчу неділю влаштуємо пластову ялинку, а позатим жахливо ждемо весни, щоб пурхнути з клітки-в'язниці в простори, на зелену траву і в ліс...“ (Люба Мисевич, Нью-Йорк). Або: „... що ніхто з українців довкола мене не розуміє, чому я так видрапатись хочу під кратер Везувія, чи чому вслухуюсь у шум хвиль, що вдаряють об скелі... Бо ніхто з них так не любить природи й не відчуває її кра-

си, як ми — пластуни...“ (Т. Шарко, з дороги до ЗДПА.)

„Нагинати Пласт до еміграційних чи повоевних зменшених вимог нам не вільно. Краще не ведім його взагалі, залишім його добре ім'я і ідею для майбутнього!“ — (Цьона Палій, „Поглиблюймо пластову працю“)

Вже тепер
ВІДКЛАДАЙМО ГРОШІ
на літні табори

Чим пластуни сильні?

Пласт — це самовиховна організація*). Ми самі себе виховуємо в наших малих, зжитих гуртках. Звичайно — для цього маємо випробувані форми й програми, приписи й закони. Ми радо слухаємо порад і вказівок других пластунів, а зокрема старших і більше досвідчених друзів. Але працю над собою ведемо самі. Самі устійнюємо для себе плян наших зайнятть, самі охоче і з юним завзяттям, з витривалістю та винахідчивістю (бож ми пластуни) цей плян виконуємо, дбаючи пильно, щоб виконана праця приносила користь Батьківщині, другим і нам. Тим ми сильні.

І треба всім знати, що ми не працюємо на показ. Ми діємо не для парад і пописів перед посторонніми глядачами. Про нас довідуються і нас пізнають по наших щоденних добрих ділах. Чи знаєте, що американський скавтінг був започаткований одним купцем? Коли він приїхав у справах до Англії і заблукав серед лондонської мряки, не-

знаний з імени скавт охоче запровадив його на шукане ним місце. Добродій подякував і хотів йому заплатити за прислугу. Молодий юнак рішуче відмовився, мовляв — це його добре діло сьогодні, а він же скавт. Зацікавлений добродій, що про скавтінг ще нічого не чув, почав юнака розпитувати. Юнак вияснював йому дещо, а потім сказав: „Шановний пане, якщо дозволите, я поведу Вас до нашої головної квартири, там вам усе вияснять. Я тільки починаю скавтувати”. Добродій забув за „бізнес”. Юнак довів його під головну квартиру і зник. До сьогодні не знаємо його імени. — Він зробив добре діло, що розрослося в мільйони скавтів в Америці, але про розголос славу за це своє добре діло не дбав. Тим ми, пластуни, сильні.

Відпочинок на мандрівці...
Над озером Онтеріо в Канаді

Інструктор тримає доклад...

І ще одним ми сильні. В нас слухняність і дисципліна. Ми самі вибираємо курінну старшину, а там і Головну Пластову Раду та Старшину, нашу найвищу пластову владу. А проте ми слухаємось нашої

*) Це відноситься так само добре до дітей — новаків, як і до сивих сеніорів. Людина вчиться і виховується, правда — з різним насиланням — усе своє життя.

влади не за страх, а з глибокого внутрішнього почуття — без тіні якогонебудь спротиву чи навіть неохоти. Ми їм звітуємо правильно про нашу працю, виконуємо радо їхні доручення, питаємо в кожному важливому ділі про їх думку й пораду. У висліді наша діяльність в цілому виходить суцільна, обдумана, спокійна й сильна, хоч підприємчivosti й рухливости в нас не бракує.

Ми сильні тим, що хоч і маємо самі над собою працювати й самі давати собі раду в житті — то всеж ми знаємо, що ми не самі. Ми знаємо, що за нами наші друзі, наша, нами ж таки вибрана, Старшина, яка разом з нами й нашими друзями — пластунами творить одне велике, міцне ціле: Пласт для служби Богові й Україні.

А. М.

(піа) „Чота Пластунів для збереження Стрілецьких Чеснот ім. сот. Федя Черника“ — покінчила свої організаційні праці, виготовила й затвердила статут та приступає до приєднування членів з-поміж пластунів всіх уладів. Чота постанала за почином ст. пластунів, що вийшли з рядів 5-го Куреня УШО-ів ім. Ф. Черника в Міттенвальді. Цьому Куреневі, як символіві української молоді, передали УСС-и в 1948 р. обов'язок плекати Стрілецькі Традиції актом вручення Грамоти УСС-ів і наданням Стягу УСС-ів для прапору Куреня. — За інформаціями звертатися на адр.: Юліян Крижанівський, Мюнхен 60, Функкасерне, Бл. 19/18.

(піа) „І сьогодні в нашому сімейному гурті відсвяткуймо 31-шу річницю Листопада, скромно, без зайвого шуму...“ — кінчив своє привітальне слово Уповноважений ГПС, відкриваючи перше пластове листопадове свято в Аргентині. — Звіт, наказ, — новаків, що складають обітницю, іменують одних жовтодзюбами, других юними орлятами, — гарні деклямації, квартет пл-ів в супроводі гітари, дебют пластової дутої оркестри, — і провідник закінчує це вдале свято та дякує численним батькам і симпатикам Пласту за вшанування свята приязністю.

(піа) Про перший пластовий кіоск в ЗДПА доносять нам з Чикаго. Пластуни винаймали вглиблен-

ня в залі Народного Дому, доробили полиці й дверцята, зібрали основний капітал, спровадили від крайового представника Висилкової Книгарні „МЖ“ книжки, взяли в розпродаж газети, знайшли крамаря й почали працю. Офіційним власником є Осередок Праці Сеніорів, що вибрав окрему управу кіоску. Кіоск працює вечорами та в суботу і неділю пополудні.

(піа) Вісті з Торонто (Канада). Курінь УШО-ок ім. Лесі Українки зорганізував з 30. 10. 49 курс українознавства (10 лекцій).

Курінь УСП-ок „Вогні“ збирав продовж місяця папір в друкарні й заробіток (дол. 6, —) дав на будову пластового дому. Теж влаштував збірку одягу та вислав до пластової станиці Мюнхен. (Пл. Вісник.)

(піа) Ялинка Хрестоносців, під „бойовим“ гаслом:

„І зараз ми ідемо в воєнний
цей танок,
Щоби завоювати серця всіх
пластунок,“

відбулася 21-го січня ц. р. в „білому домі“ Варнеркасерне у Мюнхені. Традиційна Ялинка, на якій присутні були члени ГПС і запрошені литовські та лотиські скавти і скавтки, згуртувала „рештки“ пластової молоді. Поодинокі точки програми збагатив своїм прекрасним виступом тенор паризької опери, п. Міро Скаля—Старицький. Імпреза відбулася в теплім, пластовім настрої.

Святочні побажання штафетою...

Головна Пластова Старшина дістала таке „віншування“ від молодих юнаків, писане невправною рукою:

«З нагоди Різдва Христового та Нового 1950 Року — вітаємо Вас, Головну Пластову Старшину, і бажаємо всього найкращого. Дай, Боже, наступне Різдво Христове справляти усій Пластовій Родині на Вільній, Незалежній Україні!

Христос Рождається!

«Лиси»

колись на Ляймі (Мюнхен), тепер «по світі» пластуючі:

Юрій Радзикевич, Форт Беннінг, Цал, УСА, 21. 12. 1949.

Євген Дмитренко, Нью-Йорк, Н. Й. УСА, 23. 12. 1949.

Володимир Радзикевич, Пікесвілле, Мд., УСА, 25. 12. 1949.

*Любомир Гугель, Мюнхен — Фрайман, Варнеркасерне
Бл. С-II-14. Герм. 4. I. 1950.*

Лист зворушливий, сам за себе говорить! З нього видно, що юнаки живуть думкою про нашу дорогу Батьківщину, вони пам'ятають про свій провід, вони, врешті, хоч розпорошені, тримають зі собою зв'язок. Цей лист пересилали вони один до одного, аж дійшов він до ГПС. ГПС цею самою дорогою їм відповіла. Кращого побажання ГПС не могла дістати.

(піа) Пластунки з Нової Зеландії, Віра Федорко і О. Харитоненко, прислали разом із святочними побажаннями для ГПС — фото (як побіч) і новозеляндські поштові марки для ПФБ. Побажання писані були на мережаній нитками, білій карточці з наклеєним ніжним новозеляндським краєвидом. На фото наші дві пластунки (на жаль: редакція не знає, котрі — мусять прислати окремі знімки) в оточенні зелеляндських пластунок (в сірих светерах — так написано на відвороті).

(піа) Наші пластуни в Аргентині відшукали пластунів у Парагваї й нав'язали з ними листування. Є там один старший юнак, три юначки, одна новачка і два новаки. Вони разом пластують, а старший ю-

Пластунки в Новій Зеландії

нак, Ігор Вислоцький (Готель „Ідеал“, Пілар, Парагуаї), тримає зв'язок з Уповноваженим ГПС в Аргентині. (Укр. букви відповідають лат.)

**Пам'ятайте: лютий —
місяць КОДУС-у!**

Що пластун знає про свій Провід?

ВІД РЕДАКЦІЇ: В одній із шаф у канцелярії ГПС лежить на полицях ряд сегрегаторів з написами на гребтах: Австралія, Бельгія, Велика Британія, Нова Зеландія... і т.д. за абеткою аж по Туніс і Францію. В них зібрана переписка діловода організації ГПС, яку він постійно веде з Крайовими Пластовими Проводами, а деколи також і поодинокими пластунами по всьому світі. Вибираємо з цієї переписки один лист, який з уваги на загально-організаційні інформації може поцікавити загал читачів „М.Ж.“

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА СТАРШИНА

Мюнхен, дня 1949.

Діловод організації

Високоповажаний Пан

Наш знак — О

Інж. НН

Ваш знак: лист з дня . . .

В

С п р а в а: загально—організаційні.

Д о р о г и й С т о н о г о ,

Милу несподіванку зробив нам Твій неочікуваний лист з далекої Ми вже збиралися, було, тут панахиду по Тобі правити, але показується, що Ти ще живий і навіть пластувати не покинув. Шість до нуля в Твою користь. Історію Твоїх мандрів ми з цікавістю прочитали, — супроти таких тарapatів дістаєш розгрішення за стількилітню мовчанку. Якщо Тебе за цих останніх десять літ не добила служба в чужоземному легіоні ані не з'їли Тебе крокодили на суші, а акули в морях, то Ти, видно, хоч тільки Стонога, але таки тверда штука і видержиш навіть колись пост Уповноваженого ГПС, якщо в Твою Богом і людьми забуту країну наднесе наших хлопців і дівчат.

Ти, Брате, відстав поважно від нашого пластового життя, і я постараюся відповісти Тобі по точкам на поставлені питання, щоб Ти міг знову нав'язати перервану нитку пластового зв'язку.

1. Головний Пластовий Провід. Говорячи про Головний Пластовий Провід, мусиш мати на увазі й розрізнити два поняття: Український Пластовий Улад (УПУ) і Союз Українських Пластунів (СУП). УПУ — це в найширшому розумінні організаційна форма Українського Пластового Руху. Натомість СУП — це пластова організація поза межами Батьківщини. Керівними органами УПУладу були, як знаєш: Верховна Пластова Рада (до 1924 р.) і Верховна Пластова Команда (1924—1930). Після розв'язання Пласту в Галичині у вересні 1930 р. станув на чолі УПУ т.зв. „Пластовий Центр“, який вів виховну пластову роботу в змінених обставинах.

Головним Пластовим Проводом поза межами Батьківщини була від 7.10.1945 по 15.3.1947 Команда СУПЕ (тобто Союзу Українських Пластунів Емігрантів, таку назву носив у тому часі СУП). Від 15.3.1947 по 18.4.1949 була цим Проводом Крайова Пластова Старшина американської смуги Німеччини, яка репрезентувала найбільше число членів і яка одержала була від 3-го Загального Пластового З'їзду повноважність діяти як Головна Пластова Старшина.

Гол. Пласт. Рада після нарад в Кіфферсфельдені, Баварія, у вересні 1949 р.

Сидять від ліва до права: Л. Бачинський, Я. Гладкий, В. Янів, Сірий Лев, А. Фіголь, І. Чайківська, П. Богацький. Стоять від ліва: Р. Дзюбинська, О. Бойчук, о. Б. Смик, І. Матла, Д. Бойчук, А. Мілянич, Б. Чайківський, Д. Мосора, В. Дармохвал, Т. Шарко, В. Шехович, Д. Салабан, М. Бажанський, Я. Терлецький, В. Маркус, І. В. Манастирський.

Однак цей стан не видержав проби життя, і виявилася необхідність створити окреме тіло, яке в змінених обставинах було б виключно центральним керівним органом цілого СУП. Це сталося саме на останньому (4-ому) Загальному З'їзді СУП (15.—18.4.1949), який, репрезентуючи всі Крайові Пластові Організації, обрав зовсім новий та окремий орган СУП: Головну Пластову Раду. ГПРада одержала на час поміж З'їздами повні права Загального З'їзду СУП.

Головою ГПРади обрано Верховного Отамана УПУ (званого теж Начальним Пластуном) — Сірого Лева. Членами ГПРади стали: пл. сеніори: Бажанський Михайло, Бачинський Леонід, Бобків Григорій, Богацький Павло, Бойчук Дарія, Бойчук Осип, Весоловський Ярема, Гірняк Никифор, Гладкий Ярослав, Горохович Антонина, Дармохвал Володимир, о. Івашко Володимир, Каменецький Юліян, Клос Роман, Коренець Ганна, Кульчицький Євген, Маринович Роман, Масюк Володимир, Мілянич Атанас, Мудрик Марія, Паліїв Кекилія, Рак Ярослав, Савчак Володимир, Салабан Богданна, о. Смик Богдан, Старосольський Юрій, Турчик Віталій, Фіголь Атанас, Храпливий Євген (помер), Чайківський Богдан, Янів Володимир, Янів Софія, Шехович Володимир, і старші пластуни: Мосора Дарія, Терлецький Ярослав.

ГПРада призначила 17.4.1949 свій виконний і перед нею відповідальний орган — Головну Пластову Старшину в складі: Голова сен. Атанас Фіголь, 1-й містоголова Ярослав Рак, Головний Командант Пластунів і 2-ий містоголова Ярослав Гладкий, Головна Командантка Пластунів і 3-ий містоголова

Цьопа Паліїв, діловод організації і секретар Осип Бойчук, діловод господарки Атанас Мілянч, діловод інформації і видань — виконує обов'язки Голова ГПС, і кожночасний Голова УПС.

Тому, що члени ГПС старшини тратять на час виконання своїх обов'язків мандати членів ГПРади, — в склад ГПР увійшли обрані заступники членів, а саме: сеніори Бережницький Олександр, Івахнюк Антін, Копилянський Андронік, Кравців Ірина, Матла Ірина, Чайківська Ірина, Шафранська Марія, і ст. пл. Маркусь Василь, Шарко Тереза і Якемчук Роман.

ГПРада відбуває свої періодичні сесії, на яких заслухує звіти ГПС та встановлює напрямні організації і діяльності. ГПС діє постійно, відбуваючи свої пленарні і звичайні сходи. Незалежно від цих обох центральних установ діє Перевірна Комісія СУП, в якій склад входять: голова сен. Марія Шафранська і члени: сеніори Ярема Весоловський, Іван Манастирський і ст. пл. Микола Плав'юк.

2) Крайові Пластові Проводи: В часі великого скупчення української еміграції в Німеччині й Австрії Крайовими Пластовими Проводами були Крайові Пластові Старшини, обирали на Крайових Пластових З'їздах. Тепер Крайовими Пл. Проводами є Уповноважені ГПС на дану країну. Вони добирають собі своїх співробітників, затверджуваних ГПС старшиною, і діють за Тимчасовим Правильником для Крайових Уповноважених з 8. 9. 1948 року.

Сьогодні діють Крайові Уповноважені ГПС у таких країнах: Австралія, Австрія, Аргентина, Бельгія, Бразилія, Велика Британія, Венесуела, ЗПДА, Канада, Німеччина — амер. смуга, Німеччина — британська смуга, Німеччина — французька смуга, Нова Зеландія, Туніс, Франція.

3. Організація Пластових Осередків і Пластових Частих у нових країнах поселення. Беручи до уваги, що на нових місцях поселення скупчення пластової молоді майже з правила будуть малі та різномірні щодо віку і статі, і що з цього приводу часто не буде можливо ввести нормальних організаційних форм щодо Пластових Осередків і Частих, — ГПС старшина видала „Тимчасові організаційні напрямні для країн нового поселення“ (8.9.48). У них прийнято як допускарну пластову організаційну одиницю „Пластову Групу“, яка організаційно має об'єднувати всю пластову молодь і провідників одної місцевості без огляду на вік, стать і приналежність до Уладу. Трудним завданням проводу такої групи є забезпечити діяльність її членів залежно від віку і пластового ступня, а брак природнього самовиховного середовища, яким є Пластовий Гурток, заступити дружнім пластовим співжиттям усіх членів групи.

В останньому часі ГПС старшині довелось взяти до уваги тих пластунів і пластунок, які поодинокі або дуже малими гуртами розбрилися по світі. Постановлено допустити „стежі юнаків“ (3—5 членів) і т.зв. „пластунів великого віддалення“. Над формами і способом їх пластової діяльності йде саме виміна думок.

4. Ми — і світовий Скавтінг. Ця проблема була актуальною для нас від часу відновлення нашої діяльності за кордонами Батьківщини. У 1947 р. прийнято наших пластунів посередньо, через окремо створений ДП-Відділ, до Міжнародного Скавтського Бюро в Лондоні (B.S.I.V.) як надзвичайних членів, покищо до часу, доки не роз'їдуться по різних країнах поселення. Пластунок покищо не прийнято до участі в Світовій Організації Скавток, хоч останньо ця організація на терені Німеччини шукає сама наполегливо зв'язків з ними.

Слухають проповіді пластового духовника...

З хвилиною, коли щораз більше наших пластунок і пластунів почало оселюватися в різних країнах і там пластувати, виринули ще додаткові питання відношення до місцевих скавтових організацій, на що й Ти в своєму листі звертаєш увагу, та справа організування Пласту серед тамошніх українців. Ці всі питання розглядаються й дискутуються дбайливо.

Якби там не було — основні завдання, до яких здійснення прямував УПУлад продовж своєї 38-літньої діяльності, залишаються незмінні. Одним з найважливіших завдань є виховання української молоді в дусі пластових ідеалів на добрих синів свого народу, що, пристосоване до сучасних умовин, значить — зберегти українську молодь для українства. Це безспірні ствердження, і ніяк інакше бути не може.

Так розглядаючи проблему: ми і Скавтіні — висновок буде тільки один: участь наша у Скавтінігу можлива постільки, поскільки не перешкоджатиме досягнути основні завдання УПУладу.

Стільки на Твої запити. Якщо хочеш більше знати, що робимо, то читай наші видання. Бо ми не на те останні сили з себе висотуємо для вдержання Пластового Видавництва, щоб у листах описувати всячину першому ліпшому, що — з нудьги — засипає нас листами. (З тим „засипуванням“ у Твоєму випадку є маленьке переборщення, але пишу це вже так з обережності, бо — ануж за яких десять літ напишеш знову).

А тепер бувай здоровий і тримайся тепло. І раджу Тобі черговий раз змінити місце замешкання. Над морем для Тебе недобре бути. Надто воєво. Зваж, що Ти Стонога, а як у кожній нозі дістанеш ревматизм, то що тоді?

С к о б! — Т в і й

Я й к о (Бойчук, діловод організації)

Плекаємо дружній зв'язок

(піа) „Загін Червона Калина, П'ятий Курінь Пластунів Сеніорів, Отаман Загону — Дружнє Послання П'яте до Їх Милости Пана Осавула Загону Марка, Вельможних Панів Старшин Генеральних і цілого преславного Товариства військового славного Загону Червоної Калини.

Ми, вільною волею преславного Товариства Отаман Загону цього часу, всякому старшому і меншому Загону нашого Товариству, під значком і бунчуком нашим службу військову — пластову отправляючому, а меновито: нашим дорогим Джурам козацьким, братчикам нашого чину — Зеленим і люб'язним браттям нашим, лицарям — Червоним, і всім Родинам їхнім, в Краю й поза Краєм сущим, наше братське привітання пересилаємо і для скріплення служби нашої пластової та дружби братерської до всіх Вас з оцим нашим новим посланням звертаємося“.

Оце заголовок і вступ чепурно виданого листа на 28 сторінок звичайного циклостилевого формату, що його «дано в Квартирі Генеральній Загону, в місці походного постю, в Новому Йорку, гостинной землі Вашингтонської городі стоязичному, в день Святого Отця Николая, 19. дня децембрія місяця, 1949 Р. Б.»

Зміст: I. Заклик до друзів („До гурту, Товариство“), II. 1950 рік — ювілейний рік загону (35-ліття Маківки, 25-ліття існування Загону), III. В справі Літопису Загону, IV. Наші завдання — 1) Загально-пластові обов'язки, — 3) Обов'язки у відношенні до Загону („взаємодопомога, „зв'язок поміж нами“, „вкладки й давні зобов'язання“, „поміч Старшині в ювілейній підготові“, „зв'язок з джурами уродженими і при-

браними“), У. Літопис (Хроніка) Загону, VI. Вісті з генеральної військової канцелярії Загону. («Прислати рапорт про свою родину ближчу, а то жєну і чада свої, їх імена й год рожденія. Батькове же чад мужеськаго пола ще звиж того супліку про вписаніє синов їх в реєстр козацьких джур прислати винні єсть, а супліку тую писати на нашім язичу козацьким унїжено прохаєм“). VII. З долі і недолі братчиків (14 незвичайно цікавих винятків з листів; це все документи часу, зокрема цікава господарча „студія“ Б. Галайчука про „Аргентинські перспективи“). VIII. „Гратулюємо Клосові і вітаємо нового джуру Ярему“ (вітають сен. Клоса в Меріленді, ЗДПА, з родинами сина.). XI. Загін в поході (вістки про членів і їх адреси („зимовники братії нашої“), різдвяні побажання, тощо).

Всі офіційні звернення писані в мові „Гетьманської України“. Зміст і вигляд числа надолужує вповні піврічну перерву в появі „Дружнього Послання“.

Курінь має 18 чл. в ЗДА, 5 в Канаді, 5 в Аргентині, 1 в Австралії, 1 у Франції, а 8 ще в Німеччині. Курінним є сен. Ярослав Падох, 125 Варгол Аве., Магваг, Нев Йерсеї, УСА.

(піа) „Слідами Орлика“, бюлетень К-ди 8. Пл. Куреня УПС ім. Гр. Орлика, Вейдінг Рівер, Нью-Йорк, 15. II. 49. Чергове число, четверте, значно більше за 3-тє, доводить, що Курінь успів пов'язати своїх членів щирою листовною перепискою. Тон бюлетеню дальше песимістичний. Адреса: А. Копистянський ц/о А. Клепак, 221 Бруклін Аве, Вестбурн, Л. І. Н. И.

(піа) За чаром Срібної Землі — дружній листок зв'язку пластового братерства УІ. Куреня УПС „Закарпатці“ ім. Олега Ольжича, ч. I., Діт-

ройт, січень 1950. — (4 стор. цикл., список членів Куреня з адресами — 22 верифіковані, 7-ох неверифікованих кличуть до Пласту й Куреня, 5 відійшло з Куреня, а 3 засіло при Вічній Ватрі. Коротка історія Куреня, доручення членам, пластовий гумор. Редагує курінний: Мих. Бажанський, 8626 Йос. Кампау Аве, Детроїт 12, Мічг. УСА.

Родина чи скавтування?

(шіа) Під таким заголовком знаходимо статтю п. С. Андерсона, комішенера для самітних скавтів у Швеції, в найновішому числі Джемборі з січня 1950.

Він звітує про перший пробний вишкільний табір для родинних скавтів влітку 1949 в Швеції. Участь брали цілі родини. Найстарший учасник — 54 роки, наймолодший — 15 місяців. Жили частинно в шатрах, частинно в двох колибах. Програма дня: Купання і сніданок, як вигідно кожній родині. Перед 9-тою чоловіки — переважно самі, часами з дітьми, — біжать на виклади й

дискусії про скавтові проблеми, що триває до пів дванадцятої. Після родинної купелі і обіду знову „школа” від другої до пів п'ятої. Відтак до пів дев'ятої родинне життя. Діти вже сплять, а старші збираються довкола ватри й казана з кавою; кожна родина приносить собі горнятка і кекси. Пісні, дискусії, дозвілля. В одинадцятій молитва й до ліжка.

Багато зайнять і викладів, де присутні цілі родини, як пр. варення, прання, де жінки є інструкторками або перевіряють справність учнів. Спільні прогулянки, організування дитячих зайнять. Чоловіки варять обіди, рубають ліс, жінки доять корови і вівці, роблять сир. Взагалі табір — це один великий успіх. Цього літа організують кілька таких таборів. Створено оцим новий тип таборів для сеніорів, в якому спільні товариські пережиття закріплюють родинне життя. Табір з'єднав і прив'язав цілу родину до скавтської ідеї.

ТОДОМ і ще раз ТОДОМ! *)

Це заклик до батьків, до пластунів-сеніорів і до приятелів нашої молоді. Всі вони прекрасно знають, що і майбутнє нашої еміграції, і виконання її обов'язків супроти Рідного Краю залежить від молоді, — точніше: від того, чи збережемо її для народу, а чи віддамо на поталу чужинцям. *Відчуження молоді* — оце найстрашніша наслідками загроза, це найтяжча для нашої спільноти втрата, бо безповоротна, вже й не згадуючи про невимовне людське горе тих батьків, яких така втрата постигне. Відчужуючий вплив середовища на вразливі юні душі настільки могутній, що треба великого напняття енергії й волі — не одиниць, які тут безсилі, а всієї спільноти, — щоб йому успішно протидіяти.

На щастя — є те зрозуміння ваги справи і добра воля, треба тільки перейти від слів до діл. Начальне завдання Пласту на еміграції — охороняти українську молодь перед відчуженням. Проте Пласт не всюди матиме змогу діяти без перешкод у дусі своїх традицій і в своїх питомих формах — багато дечого стоїть тому на перешкоді. Йому необхідно потрібно до-

*) ТОДОМ — це Товариство Охорони Дітей і Опіки над Молоддю. Правна форма може бути різною, залежно від місцевих можливостей. Це може бути реєстроване товариство, клуб, комітет, тощо. Важно, щоб виразно підкреслений був харитативний характер установи та її круг діяння: діти і молодь.

Щедрувальниці з Міттенвальду в дорозі з табору в табір

(піа) „Поява „Молодого Життя“ так нас втішила, що ми рішили негайно допомогти Вам“ — пишуть до МЖ щедрувальниці з Міттенвальду. „Ви не уявляєте собі, яку втіху викликала поява МЖ серед моїх пласту-нів“ — звітує один зв'язковий з Англії.

(піа) Нас інформують про надхо-

дження на Пл. Вид. Фонд. Прислали: Пл. Ст-ця Берхтесгаден, збірка ДМ 54,—; рій „Бджілка“, Мюнхен-Функ, нащедрував ДМ 139,15; щедрувальниці з Міттенвальду ДМ 157,41; рій „Рись“, Цуфенгавзен, з влашт. таб. пошти ДМ 14,—. Разом дотепер ДМ 346,56.

помоги з боку суспільности, і власне найкращою формою такої допомоги являється ТОДОМ. Формально він був би правним опікуном („спонзором“) Пласту чи організації молоді, яка заступила б Пласт. На ділі він допомагав би грошми, опікувався б всесторонньо молоддю і був би засобом духового зв'язку поміж батьками й дітьми. Місце в ТОДОМ-і всім приятелям української молоді, а в першу чергу сеніорам, членам Пластприятю і тим українським батькам, які не хочуть опинитись колись у злиденній ролі квочки, що вивела каченят, і які лякаються залишитись безрідними сиротами, втративши — духово — своїх дітей для народу і для себе. Отже до діла, бо час не стоїть!

І. В. М.

Коли пластовий заробіток є пластовий ?

Щоб заробіток був дійсно пластовим, його мусять відзначати принаймні:

- а) добре діло, якщо йдеться про вислід дії,
- б) солідність, якщо йдеться про виконавця.

Без цих двох елементів, суспільного (добре діло) і виховного (солідність, помисловість, рухливість), не може бути пластового заробітку.

Увесь прибуток з пластового заробітку мусять іти без решти на загальні пластові (чи суспільні — непластові) цілі, без залишення виконавцям чогонебудь за їх труди, за винятком звороту дійсних, ефективних витрат, на які проте мусять предложити достатні довідки. Праця пластунів при пластовому заробітку — це виконання ними щоденного обов'язкового в Пласті доброго діла.

Переведення пластового заробітку має неменшу виховну вартість, як теренова гра чи інша пластова вправа, якщо не більшу. Для виконання пластового заробітку потрібні засадничо всі ті елементи, що й при грі. Різниця тільки та, що гра відбувається в площині фантазії, а організація заробітку переносить пластову молодь безпосередньо у щоденне реальне життя.

Обов'язок пластових виховників є неменше уваги присвячувати розробленню проєктів пластових заробітків і їх проведенню та звітності, як вони це звикли робити при організуванні пластових зайнятть чи теренових гор.

Пластуни і пластунки, не забувайте, що пластовий заробіток — це є одна з обов'язкових точок Вашого пластування. Він добре, по-пластовому, проведений вчить Вас давати собі раду в житті, („Життя не жарти, не казки“), пов'язує Пласт із суспільністю (дбайте пильно, щоб цей зв'язок був теплий!) і дає нам засоби для Пластового Руху (дрібні засоби і часті, від усіх гуртків — миліші за великі і рідкі).

Від пластового заробітку відраховується перед його передачею згідно з призначенням — 10% на Пластовий Центральний Фонд і евенчуальні дальші відсотки згідно з кожночасними постановами КПС чи Уповно заженого. Цим, з одного боку, громадається фонди для Пластового Руху, а рівночасно звітується реальною мовою до КПС про активність даної пластової одиниці.

КПС прийняла, що основною формою пластового заробітку є **розпродаж українського друкованого слова**, яке служить зв'язуванню розпорошених між чужинцями українців з українством. Суспільний елемент в цьому заробітку за-

ступлений вповні — треба його тільки підкреслити, а пластуни будуть горді зі своєї праці. Це ж „завдання індіянки“. Слід також виконавцям звернути належну увагу на виховний елемент у цій пластовій заробітковій „грі“. Пластуни мусять скоро і точно розрахуватись та відповідно звітувати, пересилаючи належні гроші, куди треба (вишкіл пластунів в діло - і книговеденні). Праця поодиноких пластунів має бути навіяна ввічливістю, веселістю, помисловістю, — а виконана має бути без окремої винагороди. Увесь дохід з цього заробітку призначений на пластові цілі.

Вуйко Слон

*Ніколи не повірите, читаючи
Цьопи Паліїв*

**ПОГЛИБЛЮЙМО
ПЛАСТОВУ ПРАЦЮ,**

що це її реферат ще з 1947 р. в Н. Ульмі. Сьогодні її думки видаються більш актуальними, як колинебудь.

*Замовляти в В-ві М. Ж.
Ціна ДМ 0,50, дол. 0,15*

(піа) Як доносять з Австралії, в двох українських газетах появилися заклики до пластунів реєструватися. (Нарешті!). Заклики підписали сен. Я. Кужиль, Ковра, НПВалія, і сен. Я. Андрухович, Аделяйда, Півд. Австралія. Уповноваженим ГПС є сен. Олесницький, з яким, як нас інформують, зв'язок доволі тяжкий.

(піа) В Канаді успішно започатковано збірку на Пл. Видавничий Фонд. Рішення З'їзду у вересні м.р. закликає всіх працюючих пластунів віддати на цей Фонд свій одnodенний заробіток. Запитаний про висоту впливів, госп. реф. ГПС заявив, що ще жадних звітів не одержав.

(піа) З ініціативи Уповноваженого ГПС в ЗДПА проголошено в Америці і Канаді збірку на фонд, призначений на започаткування праці пластових центральних органів з хви-

*Чи стрінув Ти пластуна,
що не має ще власного*

Пластового Співаника?

Якщо так, то порадь йому замовити його в В-ві МЖ. Ціна ДМ 7,50 або дол. 1,50. Через Станиці (поіменно) ДМ 5, — або дол. 1,25.

*ПЛАСТУНИ! Обговорюйте МЖ на
пластових сходах.*

линою переїзду на континент Америки. Перші висліди свідчать про велику відданість і зрозуміння справи з боку Пластового Братства, що само щойно влаштовується.

(піа) Вже вийшли з друку марки для плачення пластових внесків в п'ятьох красках, з лелійкою посередині і підписом: „Пластова гербова марка“.

Нормальні місячні внески платять новаки, наклеюючи жовто-помаранчеву марку, ю-ки синю, ст. п-ни і сеніори фіолетну. Для пільгових внесків призначена: для ю-ків зелена,

*Присилайте відповіді на
«Кінцевий лист у точках»
з 1-го числа МЖ на 30. стор.*

**ДОПОМОЖІТЬ
УСТІЙНИТИ НАКЛАД**

а для ст. п-ів і сеніорів червона марка. Ціна марок в кожній країні дорівнює дотеперішнім внескам.

Марки наклеюються на картоник величини виказки; на ньому міститься ім'я і прізвище власника, число виказки і 24 поля на марки.

Марки й картоники розсилаються лет. поштою уповноваженим.

(піа) Висота внеску в Канаді: УПН — дол. 0,10, УПЮ, УСП, УПС по 0,50. В ЗДПА висота ця сама, за винятком УПЮ — 0,25.

Список і адреси Уповноважених ГПС та крайових представників В-ва МЖ шукайте в МЖ за січень 1950.

ЦІНА Молоде Життя — журнал Пластового Руху. **ЦІНА**
0.50 ДМ. Видає Головна Пластова Старшина. Редагує Колегія. **дол. 0,15**

Verlag „Molode Zyttia“, München 2 BS, Fach 221, Germany
Molode Zyttia — Ukrainian Magazin for Boy and Girl Scouts,
Authorisation No. UNDP 223 from 1. January 1950. Civil Affairs Division. HQ EUCOM
Друк Степана Слюсарчука, Мюнхен 8, Розенгаймерштр. 46 а.